44. ԹԱՔԱՎԵՐԸ ՆԱՆ ՎԵԶԻՐԸ

Ինըմ ա, չինըմ մին Թաքավեր։ Էտ Թաքավերը մին օր ո̈ւրա̈ն վեզիրին զարկըմ ա, ո̈ւրա̈ն Հըրևան րա̈գյին անա տասը վըռեխճար առնի։

Վեզիրը քյինըմ ա, առնըմ, Թա պերի, էտ բա̈դյը մին Թոխտ ա կյիրըմ, տամ էտ վեզիրին, վեր տանե տա Թաքավերին։

Թոխտին մաչին կյիրա̈ծ ա ինըմ. «Ծեր հրամմանավը տասսը վըռեխճար ա ըզարկած»։ Վեզիրը պերելիս, ճընապարին մին վըռեխ-ճար ա մորթըմ, ուտըմ։

Մընացածը պերըմ ա, տամ Թաքավերին, Թոխտըն էլ նըհետը։

Թաքավերը կարթըմ ա, տըեսնըմ տասը վըռեխճար ա կյիրած, ամմա վեզիրը իննըն ա պերալ։

Թաքավերը վեզիրին կանչըմ ա ո̈ւրա̈ն կոշտը, ասըմ.— Վե՛զիր, տու ըեդմա տասսը վըռեխճար ինիս պերած, իննըն ըս պերալ։

Վեզիրըն ասըմ ա.— Թաքավերը ապրած կըենա, դո̈ւզ ա, իննը վըռեխճար ըմ պերալ։

Թաքավերը կըզնըվըմ ա, ասըմ.— Ա՛յ մարթ, հունց Թա դո̈ւզ ա, տու ըեդմա տասսը վըռեխճար ինիս պերած, իննըն ըս պերալ։

Վեզիրըն ասըմ ա.— Դո̈ւզ ա, Թաքավերըն ապրած կենա։

Թաքավերը տըեսնըմ ա, վեր վեզիրը հըսկանըմ չի, կանչըմ ա տասսը մարթ, ամեն մին մարթի վըռեննա մին վըռեխճար ա կապըմ։ Թաքուհին էլ ա ինըմ էտ տասը մարթին մեչին։ Թաքուհին մընըմ ա առանց վըռեխճար։

Թաքավերըն ասըմ ա.— Ա՛յ մարթ, տըեսնըմ ը՞ս, վեր մին վըեխճար պըկասըմ ա, դե քյինի վըեխճարը պեր։

Վեզիրը ո̈ւրա̈ն հետի դինջ-դինջ, ասիս լհա̈ վեջան չի, ասըմ ա.

— Ատա, քու կընեգյըտ էլ, քու վըեխճարնիտ էլ։ Շո̄ւտ կյար, մինին վըեննան էլ ինքյը փըռնար, մընար վեչ առանց վըեխճար։

Իտի էլ թաքավերը կարից վեչ հըսկըցնի, վեր պերած պիտեր տասը վըեխճար, վեչ թա իննը։